

сънгитѣ хората чудѣха, а' юношатъ ѿмѣ дѣ-
 жаше, читай го по горчийш мѹчаши, а'не акѡ го
 буєіаше: зашо акѡ ма о'уєіаше, какже, ведна же да
 ша хъ да притегла болестыя ища хъ да буєра, а
 сего ката дѣнь миса кѧса сердце то катого гла-
 дамъ слѣпъ; иси помысли чи азъ о'услѣпихъ
 єдного толкохи добра человѣка. 34. И зраденъ
 Самодѣржіцъ. Тітъ римскій самодѣржіцъ бѣша
 твардѣ человѣколоюсциъ икротакъ, што' неврѣ-
 щаше никого о'ускоренъ ѿ палатытькъ свои. В-
 дѣнъ пѣть сѣдна давичера, икатомъ дойди на
 о'умѣтъ, чипрѣзъ нѣго дѣнь несаші сторилъ ни
 єдно добро, речи: въ пріатели загубиХмы днеш-
 ніатъ дѣнь. 35. Вѣренъ намѣрника. Нѣкой сѣ-
 тинъ сиромахъ намѣри єдѣнъ дѣнь єдна кисіа
 сѧкъ сто жлатици, иси помысли читай пары не
 сѧ нѣговы, ами трѣса да иудири тѣхниатъ го-
 сподарь идамъги дадѣ. Сѣтіа танамѣри прѣ-
 тогеръятъ (тіллалинатъ) иго проводи да вѣка
 изъ градатъ: който єзагубиълъ кисіа сѧ пары
 дадоиди даси азѣмни. Человѣката който бѣше
 загубиълъ тѣзи пары скорбаше сѧ твардѣ, ине
 знаша какво дапрѣби, нокаточъ протогера за-
 рѣдаса иштиде танамѣри о'ногози чловѣка,
 ии въ каза каква бѣши кисіата и парытѣ. То-
 гаши сиромахатъ извѣди, тамъ и даде, а'той
 еракна та извѣди дамъдадѣ двадесать жлатици
 иго благодараше чимъ каза кисіата, а' сиро-
 махатъ неги рачи даде мѹ десать, а' той
 пакъ не ги рачи. Тогаши наченаха даса при-
 тириата, инаш сѣтнѣ речи чловѣката: азъ и